

СТАТУТ

Гаазької конференції з міжнародного приватного права

(укр/рос)

(Набув чинності 15 липня 1955 року)

(Статут прийнято [Законом N 793-IV](#) від 15.05.2003)

Офіційний переклад

Уряди нижчезазначених країн:

Австрія, Бельгія, Данія, Італія, Іспанія, Люксембург, Норвегія, Нідерланди, Португалія, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Федеративна Республіка Німеччина, Фінляндія, Франція, Швеція, Швейцарія та Японія,

з огляду на постійний характер Гаазької конференції з міжнародного приватного права,

бажаючи посилити цей характер,

вважаючи за доцільне з цією метою ухвалити Статут Конференції,

погодилися про таке:

Стаття 1

Гаазька конференція має на меті прогресивну уніфікацію норм міжнародного приватного права.

Стаття 2

Членами Гаазької конференції з міжнародного приватного права є держави, які вже взяли участь в одній або декількох сесіях Конференції і які приймають цей Статут.

Всі інші держави, участь яких з правової точки зору є важливою для роботи Конференції, також можуть стати її членами. Питання про вступ нових членів вирішується урядами держав-членів за пропозицією одного або декількох з них більшістю голосів протягом шести місяців від дня подання пропозиції урядам на розгляд.

Вступ стає остаточним після прийняття заінтересованою державою цього Статуту.

Стаття 3

Функціонування Конференції забезпечується нідерландською Постійною урядовою комісією, заснованою Королівським декретом від 20 лютого 1897 року з метою забезпечення кодифікації міжнародного приватного права.

Ця Комісія забезпечує роботу Конференції за допомогою Постійного бюро, діяльністю якого вона керує.

Вона розглядає всі пропозиції, що мають бути включені до порядку денного Конференції. Вона на свій розсуд вирішує, яких заходів слід вжити щодо таких пропозицій.

Постійна урядова комісія, після консультацій з членами Конференції, визначає дату і порядок денний сесій.

Для скликання держав-членів вона звертається до Уряду Нідерландів.

Чергові сесії Конференції відбуваються, як правило, один раз на чотири роки.

У разі необхідності Постійна урядова комісія, за згодою держав-членів, може подавати Урядові Нідерландів прохання про скликання надзвичайної сесії Конференції.

Стаття 4

Постійне бюро знаходиться в Гаазі. Воно складається з Генерального секретаря та двох секретарів, які є громадянами різних країн і що призначаються Урядом Нідерландів за рекомендацією Постійної урядової комісії.

Генеральний секретар і секретарі повинні мати знання у галузі права і відповідний практичний досвід.

Кількість секретарів може бути збільшена після консультацій з державами-членами Конференції.

Стаття 5

Під керівництвом Постійної урядової комісії Постійне бюро забезпечує:

- a) підготовку та організацію сесій Гаазької конференції, а також засідань спеціальних комісій;
- b) роботу секретаріату сесій і вищезазначених засідань;
- c) виконання завдань, що належать до компетенції секретаріату.

Стаття 6

З метою сприяння контактам між державами-членами Конференції та Постійним бюро, уряд кожної з держав-членів призначає відповідальний національний орган.

Постійне бюро може спілкуватися з усіма такими національними органами та компетентними міжнародними організаціями.

Стаття 7

Конференція та, у міжсесійний період, Постійна урядова комісія можуть створювати спеціальні комісії з метою розробки проектів конвенцій або вивчення всіх питань міжнародного приватного права, що відповідають меті Конференції.

Стаття 8

Витрати на функціонування та утримання Постійного бюро та спеціальних комісій розподіляються між державами-членами Конференції, за винятком витрат на проїзд і перебування представників у спеціальних комісіях, які покриваються відповідними урядами.

Стаття 9

Бюджет Постійного бюро та спеціальних комісій подається кожного року на затвердження дипломатичним представникам держав-членів у Гаазі.

Ці представники також розподіляють між державами-членами витрати, які бюджет покладає на останніх.

Дипломатичні представники збираються з цією метою під головуванням Міністра закордонних справ Нідерландів.

Стаття 10

Витрати, пов'язані з черговими сесіями Конференції, бере на себе Уряд Нідерландів.

У разі надзвичайної сесії витрати розподіляються між державами-членами Конференції, представленими на сесії.

У будь-якому разі витрати на проїзд і перебування представників беруть на себе їхні відповідні уряди.

Стаття 11

Практичні процедури Конференції залишаються чинними в усіх аспектах, які не суперечать цьому Статуту або Регламенту.

Стаття 12

Зміни можуть вноситися до цього Статуту в разі їхнього схвалення двома третинами держав-членів.

Стаття 13

З метою забезпечення виконання цього Статуту його положення доповнюються Регламентом. Цей Регламент розробляється Постійним бюро і подається урядам держав-членів для схвалення.

Стаття 14

Цей Статут подається для прийняття урядам держав, що взяли участь в одній або декількох сесіях Конференції. Він набуває чинності з моменту його прийняття більшістю держав, представлених на Сьомій сесії.

Документ про прийняття здається на зберігання Урядові Нідерландів, який повідомляє про нього уряди держав, зазначених у першому пункті цієї статті.

У разі вступу нової держави, до документа про прийняття цієї держави застосовується така сама процедура.

Стаття 15

Кожна держава-член може денонсувати цей Статут після закінчення п'ятирічного періоду від дати набуття ним чинності згідно з положеннями першого абзацу статті 14.

Повідомлення про денонсацію надсилається Міністерству закордонних справ Нідерландів щонайменше за шість місяців до закінчення бюджетного року Конференції і набуває чинності після закінчення такого року, але лише для держави-члена, яка повідомила про денонсацію.

УСТАВ

Гаагской конференции по международному частному праву

(15 июля 1955 года)

Правительства нижеуказанных стран:

Федеративной Республики Германии, Австрии, Бельгии, Дании, Испании, Финляндии, Франции, Италии, Японии, Люксембурга, Норвегии, Нидерландов, Португалии, Соединенного Королевства Великобритании и Северной Ирландии, Швеции и Швейцарии,

принимая во внимание постоянный характер Гагской конференции по международному частному праву,

желая усилить этот характер,

считая с этой целью желательным снабдить Конференцию Уставом,

согласились о нижеследующих положениях:

Статья 1

Гагская конференция по международному частному праву имеет целью работу по постепенной унификации норм международного частного права.

Статья 2

Членами Гагской конференции по международному частному праву являются те государства, которые уже участвовали в одной или нескольких сессиях Конференции и которые принимают настоящий Устав.

Членами могут стать любые другие государства, участие которых представляет интерес юридического характера для работы Конференции. Решение о приеме новых членов принимается правительствами государств-участников, по предложению одного или нескольких из них, большинством поданных голосов, в течение шестимесячного периода, начиная с даты уведомления правительств об этом предложении.

Решение о приеме становится окончательным по принятии заинтересованным государством настоящего Устава.

Статья 3

Работу Конференции обеспечивает Нидерландская государственная комиссия, учрежденная Королевским указом от 20 февраля 1897 года для содействия кодификации международного частного права.

Комиссия обеспечивает работу Конференции через Постоянное бюро, деятельностью которого она руководит.

Она изучает все предложения, предназначенные для включения в повестку дня Конференции. Она свободна определять, какой ход будет дан таким предложениям.

Государственная комиссия, после консультации с членами Конференции, устанавливает дату и повестку дня сессий.

Она обращается к Правительству Нидерландов для созыва членов.

Очередные сессии Конференции проводятся в принципе каждые четыре года.

В случае необходимости Государственная комиссия может, с одобрения членов, просить Правительство Нидерландов о созыве чрезвычайной сессии Конференции.

Статья 4

Местопребыванием Постоянного бюро является Гаага. В состав Бюро входят Генеральный секретарь и два секретаря, принадлежащие к различному гражданству,

которые назначаются Правительством Нидерландов по представлению Государственной комиссии.

Генеральный секретарь и секретари должны обладать надлежащими юридическими познаниями и практическим опытом.

Число секретарей может быть увеличено после консультации с членами Конференции.

Статья 5

Под руководством Государственной комиссии Постоянное бюро ответственно за:

- a) подготовку и организацию сессий Гаагской конференции и заседаний Специальных комиссий;
- b) работу Секретариата сессий и заседаний, предусмотренных выше;
- c) все задачи, входящие в деятельность Секретариата.

Статья 6

В целях облегчения связи между членами Конференции и Постоянным бюро, правительство каждого государства-члена выделяет национальный орган. Постоянное бюро может сноситься со всеми таким образом назначенными национальными органами и с компетентными международными организациями.

Статья 7

Конференция, а в перерывах между сессиями Государственная комиссия, может создавать специальные комиссии для подготовки проектов конвенций или изучения всех вопросов международного частного права, входящих в задачи Конференции.

Статья 8

Расходы по деятельности и содержанию Постоянного бюро и специальных комиссий распределяются между членами Конференции, за исключением расходов по проезду и пребыванию делегатов на специальных комиссиях, которые несут представленные на комиссиях правительства.

Статья 9

Бюджет Постоянного бюро и специальных комиссий ежегодно представляется на утверждение дипломатических представителей - членов Конференции в Гааге.

Эти представители также распределяют среди членов причитающиеся с них расходы по бюджету.

Дипломатические представители собираются в этих целях под председательством министра иностранных дел Нидерландов.

Статья 10

Расходы по проведению очередных сессий Конференции несет Правительство Нидерландов.

Расходы по чрезвычайной сессии распределяются среди членов Конференции, которые представлены на сессии.

Во всех случаях расходы по проезду и пребыванию делегатов оплачиваются их правительствами.

Статья 11

Обычаи Конференции сохраняются в силе во всем, что не противоречит настоящему Уставу и Регламенту.

Статья 12

Изменения могут вноситься в настоящий Устав, если они одобрены двумя третями членов.

Статья 13

Положения настоящего Устава в целях обеспечения его выполнения будут дополнены Регламентом. Регламент будет выработан Постоянным бюро и представлен на утверждение правительствам государств-членов.

Статья 14

Настоящий Устав будет представлен для принятия его правительствами государств, которые участвовали в одной или нескольких сессиях Конференции. Он вступит в силу, как только он будет принят большинством государств, представленных на Седьмой сессии.

Заявления о принятии сдаются на хранение Правительству Нидерландов, которое сообщает об этом правительствам, упомянутым в первом абзаце настоящей статьи.

В случае принятия нового государства к заявлению этого государства о принятии Устава применяется аналогичное правило.

Статья 15

Каждый член может денонсировать настоящий Устав по истечении пяти лет со дня его вступления в силу согласно положениям статьи 14, абзац 1.

Уведомление о денонсации подается министру иностранных дел Нидерландов по меньшей мере за шесть месяцев до истечения бюджетного года Конференции; денонсация вступает в силу по истечении указанного года, но только в отношении того члена, который о ней сообщил.

Россия не участвует.